2 JUBITOO B-MORNING STAR.

Righteonsness exalteth a Nation : but Sin is a Reproach to any People.

லசம். புத்தகம், சஞ்சிகை. மி.] தஅாடுசம் இல். வைகாசி மீ. உரு டை வியாழக்கிழமை.—Thursday, May 25, 1854. [Vol. XIV. No. 10.

இந்தியரின் நால்வேத விசாரணேப்பேறு. சாமடுவைக்கில் இபண்டுபிரிவுகளுண்டு. முதலா ம்பிரிஷ சிறியது. அதற்கு அசிகவென்றுபேர். அதி ல், நுளுஅடு. இருக்கு அல்லது செய்யுளுண்டு. அவ ற்றில், டூறாகுக். செய்யுள்களும் இருக்குவேதத்தில் நுத்தின்றவைகளே. இவைகளில் பத்தப்பத்த தகுக்கீன்றவைகளே. இவைகளில் பத்தப்பத்த க்கெய்யுள்கள் ஒவ்வொரு தசமாய், குகூ. தசங்க ரூண்டு. தசங்களைத்திரட்டி அதிகாரங்களாயும், அதிகாரங்களைத்திரட்டி மண்டலங்களாயும் வதத் அத்காரங்கள் தது ட்டி மண்டலங்களாடிய வது திருக்கின்றது. முதற் பண்னிரண்டு தசங்களும் அ க்கினியை கோக்கிச்சோல்லிய பிரார்த்தனைகளா யிருக்கின்றன. அடுத்த முப்பத்தாறிலும் மிகுதியாய் இந்திரவணரோர்க்கிச்சொல்லிய பிரார்த்தவனகள் அ டங்கியிருக்கின்றன. இவற்றில் 'அக்கினியையும் மறுதேவர்களையும்பற்றிய சிறு பிரார்த்தவைகளுமு மறுமத்துள்களாடிப்பற்றம் சிற பாராத்தலை கிறம் ண்டு. ஒருதசத்தில் சோமத்தைப்பற்றிய பிரார்த் தணையும் அடங்கியிருக்கின்றது. மற்றப் பதிறேர தசங்களும் இருக்குவேதத்தின் ஒன்பதாம் மண்ட லத்திலுள்ள சோமபாடல்களாயிருக்கின்றன. சா மவேதத்தின் இரண்டாம்பிரிவுக்கு ஸ்தோபிக்கெ ன்றுபேர். அதின் கருத்த ஸ்தோத்திரம். இப்பிரி லில், துடாடா. இருக்குகள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றில், துசாகம். இருக்கு வேதத்திலேயுங் காணப்படுகின்றன. இப்பிரிலின் பேரும்பான்மை யும் மும்முன்றுசெய்யுள்கள் ஒவ்வொரு பகுதிகளா யும் மும்முறைறமக மயுள்கள் வுவிவோடு பகுதிகளி யிகுக்கின்றன. பற்பல தேவர்களைக்குறித்த விண் கைப்புங்களும் ஒருவழங்குமின்றி அங்குமிங்கும்இருக் கின்றன. ஸ்தோபிகத்தின் அகேகம்பத்திஇருக்குவே தத்தின் நாலாம் மண்டலத்தை எழுதிய வாமதேவ

னுற் செய்யப்பட்டதென்று சொல்லியிருக்கின்றது.

றை செய்யப்பட்டதேன்ற சோலையிருகணறது. வேதங்களின் முற்பத்திகள்செய்யப்பட்டகாலத் தில் பலினங்வேத்தியம் முதலியவைகள் ஆசாரியர் களேன்னும் ஒருலிசேஷீத்த வதப்பான மனுஷா ற்சேலுத்தப்படலில்வல். அவரவரே சேலுத்திவர் தார்கள். ஆராதணவேனவில்இருக்குவேதவசனங் களுத் சாமவேதவசனங்களுக்சொல்லப்படும். ஆ ளுது சாம்வேறுவளையாகதுதுகான வப்படும். நாதவனயின் விசேஷீத்தபகுதிகருக்கு விதிமுறைக ஒண்டு, சிறுக்காரியங்களே சுதாதவை செய்பவர்க ஓடையஎண்ணப்படியோடத்தப்பட்டன. காலஞ் சேல்லச்செல்ல விதிமுறைகள் அதிகப்பட்டன. ஆ ராதவையின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் விதிமுறையுண் டாயிற்று. விதிமுறைஎவ்வளவுதாரஞ்சென்றதேன் பதை யசுர்வேதத்தின் வசசன்னியமென்னும் பத தியின் முதல்வசனத்திஞலறியலாம். அவ்வசன ம் கைவேத்தியஞ்சேய்யப்படவிருக்கிற பாலைக்க றக்கிற பசலினுடைய கன்றைத்தரத்தம்படி ஒர் குறித்த மரத்திலிருந்த ஒரு கம்புமுறிக்கும்பொழுத சோல்லப்படவேண்டியது. இவ்விதமாய் ஒவ் வோன்றுக்கும் விதிமுறையுணடாயிற்று. இவ்விதி முறைகளடங்கிய புத்தகத்துக்கு யசுர் என்றுபேர். யசுர் என்பது பலியிடு என்னும்போருளுள்ள யச் என்னும் பதுதியாற்பிறந்தது. யசுர்வேதத்தின்பது திகளிற் சிலபாட்டாயும் சில உரையாயும் இருக்கி ன்றன. பலிசெலுத்தி ஆராதவரைசெய்யும்விதம் எந்தவிடத்திலும் ஒரே வண்ணமாயிருக்குமேன்று நாமெண்ணக்கூடாது. அந்தப்படி யசுர்வேதத்திலு ம் பலியாராதவணகவளச்செய்யும் வித்தியாசமான இரண்டுமுறைகளைச் சொல்லுகின்ற இருபிரிவுக நைண்டு. அவற்றையே வசசன்னியம், தைத்திரி ஞண்டு. அவறாறையே வசசன்னாயம், வைத்திரி யம் எனச்சொல்வத். வசசன்னியம் நாற்பத் அ த்தியாயங்களாய்ப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ தற்றில் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் விதிகள் அடங் இறிருக்கின்றன. அவைகளில் கிட்டத்தட்ட அரை வாச் பாட்டு.

நாலாம்வேதம் அதர்வணம். மற்றவேதங்கவள ப்போல இத மிகுதியாய் அறியப்படவில்லை. இத ந்தப் பிரமவேதமென்றும்பேர். ஆராதணைவேவள யில் இருக்குவேதவசனங்கள் பிரார்த்திப்பவனும், சாமவேதவசனங்கள் பாடகனும், யசுர்வேதவச னங்கள் பலிமுதலியவற்றைச் செலுத்தபவனுமா சிய முன்று ஆசாரியர்களால் சோல்லப்படுவது போல யதர்வணவசனங்களும் பிரமனென்னும் முதலாசாரியனுற்சொல்லப்படும்படி ஒழுங்குண்டு பட்டதால் அதற்குப் பிரமவேதமென்றுபேர். அத பருப்பத்தில் இருக்குவேதத்துக்கடுத்தது. அதில் இ ருபதுகாண்டங்களும் அக்கரண்டங்களின் அறுநா ற்றேழ்பது சருக்கங்களும் அச்சருக்கங்களிலெல்

டத்திற்பாட்டுக்கள் மும்முன்று ஒவ்வொருகூட்டமா மிருக்கின்றன. இப்படியான இரண்டுகூட்டங்கள டங்கிய சருக்கங்கள் அரேகம். ஏழாங்காண்ட த்திற் சருக்கங்கள் மிகவுஞ்சிறியன. அரேகசரு க்கங்களில் ஒவ்வொருபாட்டுமாத்திரமுண்டு. புதி ணந்தாங்காண்டம் உரைநடையாய்ச் செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. இருபதாங்காண்டம் மிகப்பெரி து. அதில் ஏறக்குறைய ஆயிரம் இருக்குகளுண்டு. அவைகளேல்லாம் இருக்குவேதத்திலிருக்கு இக்க ப்பட்டவைகள். இக்காண்டத்தின் அகேகம்பத தி இந்திரணகோக்கிச் சோல்லிய பிரார்த்தனைக ளாயிருக்கின்றன.

இவ்விதமாய் ஒவ்வொரு வேதத்தையும் வெவ் வேகும் விவரித்ததின்பின்பு உலிற்றினியென்பவர் வேதங்களேழுதப்பட்ட காலம் இடம் முதலியவை கவாயும் அவைகளிலடங்கிய மார்க்சரிலைமுதலி யவைகளையுஞ் சொல்லுக்குர். வேதங்கள் ஒரு வேவளை சிறிஸ்துபிறக்கமுன், தநோ. வருஷத்தக்கு ம் உத வருஷத்தக்கு இடையானகாலத்தில் எழுத ப்பட்டனவென்றுசொல்லுக்குர். அனுவகள் இந்து தேசத்தின் வடமேற்குப்பக்கமாகிய இந்துந்தியைச் சார்ந்த இடங்களிலிருந்தவர்களால் எழுதப்பட்டன வென்று விளங்குகின்றது. இந்தாதி இராசாதியே ன்னப்பட்டிருக்கின்றது. முழுஇருக்குவேதத்திலும் க ந்கைந்தி ஒருமுறை அல்லது இரண்டுமுறைமாத் திரஞ் கோல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்ததேசத்தில் முதற்குடியேறின் சாதியார் வேதங்களை எழுகினவ ர்களல்ல. வேதங்கவைவழதினவர்களுடைய சாதி யார்தங்களை ஆரியர்களே ன்று அழைப்பார்கள். சங் கைமான்களேன்பது அதன்பொருள். ஆரியர்கள் இந்ததேசத்தின் முதற்குடியேறினவர்களைத் தசிய ரென்று அழைத்தார்கள். சத்துருக்களேன்பது அ தன்போகுள். தசியரோ தங்களை விஸ் என்றுசொ ல்லூவார்கள். வாசஞ்செய்கிறவர்களேன்பத அ வதுவார்கள். வாசஞ்செயகற்காகமுள்கபது அ தீன் கருத்த, ஆரியர்கள் நிலைதாமான வேளாண் மைத்தொழில் செய்சிறவர்களல்ல. ஆடுமாடுக சோ அவர்சுஞ்டைய பிரதான ஆஸ்தி. அவைகளு க்குள்ளும் மாடேலிசேஷம். குதிரைகள் ஏறம்ப முயாயல்ல, போர் இரதங்கவள் இழுக்கும்படியாய்ப் பாலிக்கப்பட்டன. யாவன முழு இருக்குவேதத்தில ம் இரண்டுமுன்றுமுறை மாத்திரஞ் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. மக்தைக்குச் சத்தருவாய்ச் சொல் வப்பட்டிருப்பத கோணுய். சிலவிடங்களிலே சிங் கமும் புலியுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கரடி யைக் துறித்துச் சொல்லியிருப்பது அரிது. வா ையக் அந்தத்த சொலைகள்ளுப்பது ஆர்குட் வி ள், ஈட்டி, வில்லு, இருப்புக்கவசம் முதலியவைக் னே ஆரியர்களுடைய யுத்த ஆயுதங்கள். அவ ர்களுக்குள் சிற்பவேலை தறைவாயும் கம்மியம் அ திகமாயும் அறியப்பட்டிருந்ததென்று தோற்றுகின்

தேதத்தின் முற்பதுதிகளில் காதிவித்தியாசத் தைக் காணவில்வை. முற்பதுதிகள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் சாதிவித்தியாசமிருக்கவில்வலெயேன்று விளங்குகின்றது. வேளாளரென்றேரு புறம்பான சாதியில்லாமல் எவர்களுங் கமத்தையாவது மக் தையையாவது பராபரித்தவந்தார்கள். பிசாமண சென்சுரு சாதியில்லாமல் எவர்களும் ஆராதண செய்தவர்தார்களென்றும் காணலாம். காலஞ்செ ல்லச்செல்ல அதர்வண வேதத்தின் பிற்பததிகளி ற் சாதிவித்தியாசர் தோன்றிற்று. இயற்கைப் பொருள்களுக்குள் ஆச்சரியமானவற்றின் சத்தக் களைத் தெய்வமென்று வழிபடுவதே ஆரியர்களின் மார்க்கரிவை. ஆரியர்களுடைய கிரந்தம் அதாவத வேதங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கிற கிரந்தம் பிற்காலத் தக் கிரந்தத்துக்கு வேற்றுமையாயும் ஆரியர்களு டைய இராச்சியமுறைமை பிற்காலத்து இராச்சிய முறைமைக்கு வேற்றுமையாயுமிருந்தன. அப்படிய யே ஆரியர்களுடைய மார்க்கரிவைமையும் பிற்கா லங்களில் இந்ததேசத்திலுண்டான மார்க்கரிவை மைகளுக்கு வேற்றுமையாயிருக்கின்றது. வேதங் களிலே தேவர்களை பூமித்தேவர்கள் அந்தரத்தே வர்கள் வானத்தேவர்களை மூன்றுவகுப்பாய்க் சோல்லியிருக்கின்றது. முதலாவது புமிக்குகர்கள்

முதலாவது பூமித்தேவர்கள். இவ்வதப்பிலுள்ள விசேஷித்த தேவர்களில் ஒருவர் அக்கினி. அக்கி னிதேவணப்பற்றிய சருக்கங்கள் மற்றெக்தத் தே வர்களைப்பற்றிய சருக்கங்களிலும் அகேகம். அவ

The Main Results of the later Vedic Researches in லாம் ஆருயிரம் வசனங்களுமுண்டு. சிலகாண்ட ரை அரித்தியர்களுக்குள் வசிக்கும் சித்தி**யரன்** Germany:] ந்கள் சற்ற நாதனமானவைகள். ஆறங்காண் நாம், பூமியிலுள்ள தெய்வமென்றும், மனுஷர் வீடு களில் வாசம்பண்ணச் சம்மதித்த மகத்தவமுள் ள தெய்வமென்றும், ஸ்தோத்திரங்கள் சோல்லப் பட்டிருக்கின்றன. மற்றத்தேவர்கள் இவரை மனு ஷருக்குப் பிரதான ஆசாரியனுகவும், மத்தியஸ்தன கவும் ஏற்படுத்திஞர்களெனவும்; இவரே முதன்முத ற் பலிசெலுத்தி மனுஷர் தேவர்களுடன் ஐக்கஞ் செய்யப் படிப்பித்தாரேனவும், இவர் பூமிக்கும் வா னத்தாக்கும் இடையான தாதனென்வும், ம்றுஷேர் களுடைய பலிபிமார்த்தவனகவாத் தேவர்களிடத் தக்கும், தேவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களை மனு ஷரிடத்தக்கும் சேரப்பண்ணுகிருரேனவுஞ் சோ ல்லியிருக்கின்றது. குரியன் அத்தியித்துப் பகலோ ளியற்ற இராக்காலத்தில் அக்கினிதேவன் மாத்திர மே பூமியிலிருந்து மனுஷனைக் காக்கிருரேன்றேழ த திகைகளுற்று மறுக்கைக்க கொக்கிற சென்றில் திமிகுக்கின்றது. குரியசிரணத்தி இழம் மின்னலி இழம் சிவவேவை நெருப்பு மூட்டப்படுவதினல், அக்கினியை வேதங்களிலே மின்னலின் புத்திர அக்களியை வேதங்களிலே மின்னிலின் புத்திர என்னும், தியனின் புத்திரண்ண்றுஞ் சொல்லி யிருக்கின்றது. மிகுதியாய்ப் பூருவகாலத்தச் சாதி கள் யாவரும் இரண்டு காய்ந்த தடித்தண்டு வழியா ய் நெருப்புண்டுபண்ணுவார்கள். இவ்விதமாய் அ க்கினி உண்டாவது ஆரியர்களுக்குப் பெரிய ஆச்ச ரியமும் மிகுந்த இரகசியமுமாயிருந்தபடியால் அதை ாயமும் முதுதை இபக்கும்மாய் நூதபடியான அண்ற ப்பெரிய உருவகங்களாய்ப் பேசிஞர்கள். மூட்டுபெ வனுடைய பத்துவிரந்கவாயும் அவரைப் பிறக்க ச்செய்யும் பத்தக்கன்னிகளென்றும், இரண்டுத டித்தாண்(Rகளையும் அவருடைய மாதாமா பென்று ம், பிறந்தபின்பு அவர்கள் நிலத்திற்கிடக்க அவர்க ள்மடி மிலிருந்த சுறுக்கு வளருகிறு சென்றும், பாலு க்காகவல்ல எரிக்கும்படி அவர்களைத் தாவுகிற களாகவலை வாக்கும்படி அவரகவை உறிவுறை ஒரன்றும், முட்டியவனுடைய கைகள் அவருக்கத் சி அசிசமித்த விவதக்ன்றனவேன்றுத் சொல்லி மிருக்கின்றது. அக்கினிக்கு உகந்த காணிக்கை கே ம். அது ஊற்றப்படும்பொழுது அக்கினி மும்முமங் ய. அது ஊறறப்படும்பொழுதி அக்கலை முய்வூறும் கொண்டெரிந்து ஒங்கிச் சுவாவை விடுகின்றதே. அ தினுவ் அக்கினிதான் தன் காணிக்கையை உண் டு சுந்தோஷிக்கிறதேன்று காண்பிக்கிறதாம். (இன்னும்வரும்.)

[Rev. D. Poor's Letter to the Brahmins.—No. 4.] ஐயர்மாளசிய சிநேகிதருக்குப் பூர்ஐயராகிய கான் இப்பொழுது எழுத்திறாரலாங்காகிதத்தில்கிறிஸ்தன ர்களினது சத்தியவேதத்திற் காணப்படும் முதலிர ண்டு அதிகாரங்களிலேயுமுள்ள சில சங்கதிகளை கீங்கள் உற்று அவதானிக்கும்படி உங்கவை வேண் டி நிற்கிறேன்.

க். அவையாவன், தேவன் ஆதிமனிதவனச் சிகு ட்டிக்கமுன் ஆறுநாவளயிற் கிமமங்கிமுமாய் நடப்பி த்த அதிசயங்களைக்குறித்து நமக்கு வெளிப்படுத்தி யிருக்குஞ் சுருக்கமும் தெளிவுள்ளதம் மாட்சிமை யானவிரிவுள்ளதமானசங்கதியே முதலாம் அதிகா ரத்தில் எழுதப்பட்ட ஆச்சரியமான அகேகேசங்கதிக ள். இவை மனிதனின்உற்பத்திக்குமுன் நடந்தவை களானதால் தேவனே அவனுக்கு வெளிப்படுத்தா தேபோனுல் தன் புத்தியால் அவைகளை அறியமா

 உ. பாக்கியமும் பரிசுத்தமுமான மனிதனையும் மனிதியையுர் தமது சாயலாக உண்டாக்கி அவர் மனித்மையுக் தமத் சாய்யார் கவளத் தனத் இடத்தக்குப் பிரதியாக இக்கப் பூமியி ன்மேல் வசிக்கும் சிருட்டிகளுக்கு எசமாணுக் சேற் படுத்தின சங்கதியே. நீங்கள் இந்தச் சங்கதியைத் தோடர்பாகப் பிண்டமாய், அறிந்துகொள்வதற்கு மனிதனுடைய ஆதிரிவலமையும் பாக்கியமான நி லைபாத்தையுள் கட்டிக்காட்டும் வசனங்களை இர ண்டதிகாரங்களிலும் தெரிந்து அவைகளை ஒரு க தையாகக் கோத்த இவ்விடத்தில் எழுதுகிறேன். அவைகளை நீங்கள் வாசித்த அறியும்படிக்கு உங்க ளுக்குப் புகழ்ந்து ஒப்புவிக்கிறேன்.

தேவன் நமதுசாயலாக நம்முடைய உருவத்தின் படி மனித்தை உண்டாக்குவோமாக. அவன் சழு த்திர மச்சங்களையும், ஆகாயப் பறவைகளையும், மிருகசெந்துக்கவளயும், பூமண்டலமணத்தையு ம், பூமண்டலத்தின்மேல் ஊருகிற சகலவித ஊர் வளவற்றையும் ஆஞ்வாளுக்கென்றுர் சக்லவத் ஊர் தமத் சாயலாக மனித்தைச் சிரட்டித்தார். அவர் கவரத் தேவசாயலாகவே சிரட்டித்தார். அவர்க வளத் தேவசாயலாகவே சிரட்டித்தார். அவர்க வரப் புருஷனும் ஸ்திரியுமாகச் சிரட்டித்தார். பி. ன்பு தேவன் அவர்களை கோக்கி நீங்கள் பலுகிப்பே

SADDIA

GE at

Mission S S. Bon

குகீப் பூமியை நிறைத்த அதை வசப்படுத்திச் சுரு த்தீர மக்கங்களையும், ஆகாயத்தப் பறவைகளையும் ம், பூமியிற் சஞ்சரிக்கீற சகல சேந்தக்களையும் ஆண்டுகோள்ளுங்களேன்றுகொல்லி, அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். தேவன் பூமியேங்குமுள்ள வித்த க்களையுடைய சகலலிதப் பூண்டுகளையும் வித்து க்களையுடைய கனிகளுள்ள சகலலித விருட்சங் களையும் உங்களுக்கும், ஆகாயத்தின் எல்லாப் பறவைகளுக்கும், பூமியிண்மேல் ஊர்வன எல்லா வற்றிந்தும், பசுமையான எல்லாப் பூண்டுகளையும் ஆகாரமாகக் கொடுத்தேணேன்றர். அத அப்ப டியே ஆயிற்று. தேவன் தாம் உண்டாக்கீன யா வையும் பார்த்த அவை மிககல்லனவென்ற கண் டார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாக ஆரும் களையிற்று. ஆதி. க: உக-கை. மேற்சொல்லிய வைகள் முதலாம் அதிகாரத்திலுள்ளபோதச்சங்க தீகளாக இருக்கின்றது. பின்சொல்லப்படும் வா வாறுகள் இரண்டாம் அதிகாரத்திலுள்ளபோதச்சங்க தீகளாக இருக்கின்றது. பின்சொல்லப்படும் வா

தேவளுகிய யேகோவா மனித்தைப் பூமியின் ம ண்ணினல் ஆருவாக்கிச் சீவசுவாசத்தை அவன் நாசியில் ஊதிரை. அதிருல் மனிதன் சீவாத்தமா வாகுன். தேவருகிய யெகோவா மனிதன் தனி யேயிருப்பது உத்தமமல்ல, அவனுக்கேற்ற துணை யை அவனுக்த உண்டாக்குவேனேன்றர். சூசிய யேகோவா ஆதாமுக்கு அயர்ந்த நித்திரைவர ப்பண்ண அவன் நித்திரை அடைந்தான். அப் பொழுது அவர் அவனுடைய விலா எலும்புகளில் ஒன்றை எடுத்து அவ்விடத்தில் தசையைப் பொ ருத்தினர். தேவனுகிய யெகோவா மனிதனிலெ ருத்த விலா எலும்பை ஸ்திரியாக உருவாக்கி அவ வை ஆதாமிடத்தில் வாப்பண்ணிஞர். ஆதாம் இ வள் என் எலும்பிலேலும்புமாய் என் மாமிசத்தில் மாமிசமுமாயிருக்கிறுள். இவள் மனுஷனில் எடு க்கப்பட்டதினுல் மனுஷி என்னப்படுவாளேன்று ன். அதிலை ஒருவன் தன் பிதாமாதாவைப் பிரி ந்த தன் மவனவியைப் பற்றிக்கொள்வான். இருவ ரும் ஏகாங்கமாயிருப்பார்கள். ஆதாமும் அவன் மணவியுமாசிய இருவரும் நிருவாணிகளாயிருந்தும் கவட்கமில்லாதிருந்தார்கள். தேவனுகிய யெகோ வா கீழ்த்திசையிலுள்ள ஏதேனில் ஒரு தோட்ட த்தை உண்டாக்கித் தாம் உருவாக்கின் மனிதவன அதீலே வைத்தார். தேவணுகிய பெகோவா காட் சிக்கினிமையும் புசிப்புக்குச் சுவையுமான சகல லித விருட்சங்களையுமன்றித் தோட்டத்தின் மத் தியிலே சீவவிருட்சத்தையும், நன்மை தீமைகளை த் தெரிவிக்கும் விருட்சத்தையும் பூமியில் ரின்றார் தோற்றவித்தார். ஏதேனில் ஒரு ஈதி தோட்டத்த த்தப் பாயும்படி தோன்றி, அதில் ரின்று பிரிந்த நான்கு முகமாயிற்ற. முதலாம் ஆற்றுக்குப் பீஷோ ன் என்றுபேர். அத பொன் விளையும் அவிலாதே சம் முழுவதையுஞ் சுற்றி ஒடுசின்றது. அத்தேசத் தின்போன் சிரேஷடம். அவ்விடத்தில் முத்துக்க ளுங் கோமேதகக் கல்லுமுண்டு. இரண்டாம் ஆற் றுக்குக் கீயோன் என்றுபேர். அது கூஷதேசம் மு ழவதையுஞ் சுற்றி ஒடுகின்றது. மூன்மும் ஆற்றுக் து இதேக்கேல் என்றுபேர். அது ஆசீரியாடிக்குக் கிழக்கே ஒடுகின்றது. ஈாலாம் ஆற்றுக்குப் பிருத் தென்றுபேர். ஏதேனிலுள்ள தோட்டத்திற் செய் கை செய்வதற்கும் அதைக் காப்பதற்கும் தேவன சிய யேகோவா ஆதாமை அதில் வைத்தார். தே வளுகிய யேகோவா தோட்டத்திலிருக்கிற எந்தவிரு ட்சத்திலுள்ளதையும் நீ இஷடப்படி புசிக்கலாம். ான்மை தீமைகளாத் தெரிவிக்கும் விருட்சத்திலு ள்ளதையோ புசிக்கப்படாதென்று மனிதனுக்குச் சொல்லி விலக்கி, நீ அதைப் புசித்தால் அந்நாளி லே ரிச்சயமாய் மரிப்பாயென்றர். இவ்விதமாக வானமும் பூமியும் அவைகளிலுள்ள சகலசேடை களுமர்சிய இவைகளின் சிருஷடி நிறைவேறலா யிற்று. தேவன் தமத் கிரியையை முடித்தபின்பு ஏழாம் நாளிலே எந்தக்காரியங்களையுள் செய்வ தை ஒழிந்து அந்த ஏழாம்நாளிலே ஒய்ந்திருந்தார். அதில் தேவன் தாம் சிருஷ்டிப்பதும் செய்வதுமாகி ய யாவையும்விட்டு ஒய்ர்திருந்ததினல் அந்த ஏழாம் நாளை ஆசீர்வதித்தப் ப்ரிசுத்தமாக்கினர். ாவன் துள்வத்ததுப் பாசுத்தமாகக்கும். ஏ. மூ., 28—26, அ–மே., 2—க. அதீசமிக்கப்பட ந்தக்க இச்சங்கதியை கீங்கள் உற்று வாசிப்பதி ஞூல் உங்கள் மனதுகளில் அரேக விசேஷ விசா மணகள் சந்தேகமின்றி உண்டாகும். அவைக வளக்குறித்து நான் வசிக்கும் வீட்டி.லாகுதல் அல் லவென்று உங்கள் இஷடப்படி நீங்கள் நியமிக்கு மிடத்திலாகுதல் சம்பாஷீப்பதற்கு விருப்புற்றிருக் கிறேன். தூசாநிரும்: ஆண்டின் உதயநாரகையி ன். உடம், உசும். சஞ்சிகையில் பிரசுரத் இசய்யப்பட்டிருக்கிற சிருட்டிப்பின் பலசங்கதிலைய

ப்பற்றி நாலுவேதங்களிலும் மனுரீதி சாஸ்திரத்தி லும் புராண இதிகாசங்களிலும் தேரிந்தேடுத்தே ழுதியவைகளுடன் கிறிஸ்தவர்களினது பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்தெடுத்துக் காட்டிய மேற்கூறிய விசேஷு சங்கதிகளா வேற்றமைநோன்ற வைத் து, ஒத்துப்பார்க்கும்படி உங்கவாக் கேட்கிறேன். கீங்கள் இப்படிப் பார்க்கையில் நான் கிறிஸ்கீவர் களுடைய வேதாகமத்திலே எடுத்தக்காட்டியவை கள் தெய்வீகமூலமாக உண்டுபட்டதென்பதைக் காட்டும் இராசமுத்திரையுள்ள அகச்சாட்சிகள் இருக்கிறதோவென்றுபார்க்கவுங் கேட்கிறேன். இந் த விசேஷங்கள் தெய்வீக வாக்காகவுஞ் சத்தியமு ள்ளதாகவும் இருக்கிறதென்பதற்குப் பூரண அத் தாட்சியை கீங்கள் காணதிருக்கில் பின்வன இக்கு தேசத்தவர்களின் சாஸ்திரங்களிற் கூறிய பேதமா ன பதினெட்டுச் சங்கதிகளில் எது நிச்சயப்பட்ட தென்றும், நம்பப்படத்தக்கதென்றும், அது வேத ங்களிலோ, மனுநீதிசாஸ்திரத்திலோ, புராணங்க ளிலோ உள்ள தென்றும் எனக்கு அறிவிக்கும்படி உங்களை வேண்டிரிற்கிறேன்.

ஆதியாகமத்தின் முந்தின் இரண்டதிகாரங்களிலு ம் அடங்கியவைகளைப்பற்றி இன்னும் எழுதவேண் டியவைகள் சிலவிருந்தும் அவைகளைப் பின்வருங் காகிதத்தில் எழுதவேண்.

உதயதாரகை.

துஅாடுச இ. வைகாசி மு. உடு டை.

Russia and Turkey.—இப்பொழுது உறுசியருக் குர் துறுக்கியருக்குமிடையே நடந்துவரும் பயங்கர மான இந்த யுத்தத்தில் இங்கிலீசுகாரர் வைமாக்கி யங்கொண்டிருக்கிறதுபோல முன் எந்த யுத்தத்தி லும் இப்படியிருந்ததாகக் காணவில்லை. இதைப் பற்றி எவர்களும் வெளிதிறந்துபேசியிருக்கிற எண் ணங்கள் கொஞ்சத்தளவுக்குத் திருத்தியுள்ளன போற் காணப்பட்டாலும், கிறிஸ்தவனுக்கு இதின ல் மனக்கிலேசமுண்டுபடுமென்பதற்தச் சந்தேக மில்லை. அரேகமாயிரம் பேருடைய சீவன்கள ச் சங்காரம்பண்ணிப் பாவத்தையுங் கஸ்தியையு ம் உண்டாக்கத்தக்க யுத்தங்கள் நடக்கிறதற்கு ஏ ன் அவ்வளவு பேராசை. பிறகிட்ட பைங்குனி மாதம், லகர். திகயிலன்று போர்க்கப்பற்கூட்டத்த க்குத் தலைவளுகிய நேப்பியரேன்பவர் பதினுற படைப் புகைக்கப்பல்களையும், அவைகளிற் பதி ஞயிரம் பேருக்குமேலே படைசெனங்களையும், ஆயிரம் பீரங்கிகளையுங்கொண்டு நைபகுதியாய் தோல்றிக் என்னுங் கடலுக்குவர்தார். இதைவிட இன்னுமொருபகுதியான கப்பற்கூட்டங்களும்படை செனங்களும் அதிகம் முயற்சியுடனே அவ்விடம் போகப் பிரமெத்தனம்பண்ணுகிறூர்கள். இவ்விரு பகுதியான படைக்கப்பல்களையும் படைசெனங் கடையும் ஒருமிக்கச்சேர்த்தால், நாற்பத்தாநாலுக ப்பல்களும், அவைகளில் இருபத்தீராயிரம் படை சேனங்களும், இரண்டாயிரத்திருநூறு பீரங்கிகளும் யுத்தத்தில் நிற்கும். இதற்குமுன் ஒருக்காலும் இவ் வளவு படைக்கப்பல்களும் படைசெனங்களும், யாதோரு சத்தாரவுக்கு விரோதமாகச் சீர்மையிலி ருந்த புறப்பட்டுப்போகவில் வல. ஆனுலம் உறுசி யருடைய படைக்கப்பல்களேயும் படைசெனம் கவாயும் பார்த்தால் இதிலுமதிகம். இவ்வளவு சே ணகளும் ரின்று உறுசியருடைய கடற்றுறைமுகத் திலே யுத்தத்செய்ய நேரிடுவார்களாகில், அநேக

சனங்கள் மடிந்தபோவதற்கு ஏதுவாய்வரும். பிரதானமாய்ப் புரேடெஸ்டாண்டுக் கிறிஸ்தவர் களுக்குத் தறுக்கிதேசத்தில் மகம்மதுமார்க்கத் வர்களுக்குத் தறுக்கிதேசத்தில் மகம்மதுமார்க்கத் வர்களுடைய அரசாட்சியின்கீழ் அதிசதுரைம் இட்டம் நடக்குதென்றும், உறுசியர் துறக்கியரை வெற்றிகொள்ளச்சம்பலித்தால், இவ்வளவு துரமான சுயாதீனம் அவர்களுக்குக் சீடையாதென்றும் இங்கிலாந்திற்கடிய பாளிமேக்குதன்னுத் சங்கத்தில் ஒருவரேத்துக்காட்டி.இர். சுத்தமான சுலிசேஷுக்குறக்கிதேசத்திற் பிரமலியப்படுகிறகான சுலிசேஷுக்குறக்கிதேசத்திற் பிரமலியப்படுகிறகான சுலிசேஷுக்குறுக்கிறனேன்பதாகத் தெறிய்வரகத்தின் வே அதையறிக்கும் முகாந்திரமாய் உறுசியாசன் துறுக்கியதுக்குள்ளே தன் தத்துவத்தைச்செலுத்தில் கொள்ளவே அவன் மேத்த வர்த்தைத் தடுத்துக்கொள்ளவோ அவன் மெத்த வர்த்தைப்படிகிறுன். மேலும், உறுசியர் தங்கள் மதத்தைத்தின்கள் சனங்களுக்குள்ளே போப்புகிறதற்கு இரு பது வருடத்திற்குள்ளே செய்துகொண்ட முயற்சியோவென்முல் அதிகம் பெரித், தறுக்கியர் சத்தியமான கிறிஸ்தமார்க்கத்தைப் பாப்புகிறதற்கு இரு பது வருடத்திற்குள்ளே செய்துகொண்ட முயற்சியோவென்முல் அதிகம் பெரித், தறுக்கிகதேசத்தி கேயோவென்முல் அதிகம் பெரித் தறுக்கியர்க்கத்தி கேயைவைக்குல், இப்போழுகியரைமாரு நீசுத் தனமான கட்டுப்படிகளில்ல். எர்தவகையரன் கட்டுப்படுகளில்ல் வர்க்கு கலையரன கட்டுப்படிகளில்ல் எர்த்துக்கையர்கள் கடிக்குக்குத்தி கேயைவன்றன்.

கிறிஸ் தனர்களாயிருந்தாலுஞ்சரி, அவரிகள் தங்கள் மனச்சாட்சிக்கேற்றபடி. நடந்தகோள்ளுகிற ஒட்டமடைந்தவர்களாயிருந்கிறர்கள். இதற்த மாகு உறுசிய தேசத்திலேயோவென்றுல், சனங்கள் கீசத்தனழள்ளவர்களாகவும், அவபத்தி, அறியாமையுள்ளவர்களாகவும், முற்றம் இராசனுத்த ஆடியில்லாதவர்களாகவும், முற்றம் இராசனுத்த அடிமைப்பட்ட குடி சேனங்களாகவும் நிக்கிறர்கள். சிறு தண்டுப்புத்தகங்களைக் கொடுக்கிறர்கள். சிறு தண்டுப்புத்தகங்களைக் கொடுக்கிற நேருவண் இப்விடத்தில் பயணம்பண்ண இடிகிறைக்கும் இவ்விடத்தில் பயணம்பண்ண இடிகிறைக்கு விறிறத் யாதொரு பரிகத்த வேதாகமமும் தக்கப்புதிக்கக் கூடாதென்றும், அப்படிச் செய்கிற அது கடுறைபராதத்தக்கு எதுவென்றுமொரு கட்டவளயிருந்தது. மேலும் இப்பொழுவ அவ்விடத்தில் இருப்சிலட்சம் "துள்கள் வரசிக்கிறதற்கு ஒரு எப்பேய வேதாகம் மாகுதல் வைத்திருக்க இடங்கிடையாது. காரியம் ப்படியிருக்கு, உறுசியர் அறுக்கரை வேற்றிகளைகள் குறாக்சியத்தைப் பிடித்தக்கொள்ளர் களானல், வருங்காரியம் பேபடியிருக்குமேன்ற காம் லெலுவோய் அனுமானித்தக்கொள்ளால்ற் வருங்காரியம் பெபடியிருக்குமேன்ற காம் லெலுவோய் அனுமானித்தக்கொள்ளைற்காற்கு கொள்ளனரை.

New Printing Press.—வை புதிய அச்சுச் சுக்கி ரம். ஒருவிதமான அச்சுச்சூத்திரம் ஐக்கிய தேசுத் தின் வோஸ்றன் என்றபட்டணத்தில் இப்பொழுது உண்டாக்கப்பட்டு அதில் வேலைகடக்த வருகின்று அது தன்னிலே கடுதாசியேடுத்தவைத்த இ பக்கங்களைப் பதிக்கக்கடியதம், மற்ற இயக்திற ங்களைப்போல அச்சுப்பதித்த தாட்களை வேளியே எறிந்துவிடாமல் அவைகளை ஒருபெட்டிக்குள்ளே யும்போடுகின்றது. முன் உதயதாரகையில் புதிதாம் க்கண்டுபிடிக்கப்பட்டதென்றும் ஒருமணித்தியா லத்தில், உயதம். பிரதிகளை அச்சுப்பதிக்கக்கூடி யதென்றுஞ் சோல்லப்பட்டிருக்கிற சூத்திரக்கிலும் (Hoe's Cylinder Press) இதில் ஜமட்டத்தவன வே லைகடந்தவருகின்றது. இதில் பதிக்கப்படும் பிரதி கள் இத்தணையென்று அறியும்படிக்கு இந்தச் சூத் திரத்திற்றுனே ஒரு மணி வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற து. அந்த மணி, உளரும். பிரதிகள் பதித்தவுடனே தன்னிற்குனே ஒருதாம் அடிப்பதினுல் பதிக்கப்ப ட்ட பிரதிகளித்தவனயேன்றும் அறிந்தகொள்ள லாம். அல்லது இத்தவன்ஆயிரம் பிரதிகள் பதிக்க ப்பட்டதென்றறியும்படி குறிப்பாய்க் காட்டக்கூடி ய ஒரு கடிகாமமும் அதிலுண்டு. இப்படியே அதி கதேறுதல் உண்டாகின்றதை நாங்கள் சகலரும் இதினுவம் இன்னும் உலகத்தில் நடந்தவரும் மற் றக்காரியங்களினும் அறிந்தகொள்ளலாம்.

களவேடுப்பதிலும் மரிப்பதேவாசி -- அமேரிக்கா க் கண்டத்தைச்சேர்ந்த சைக்கேக்கோ என்ற இ க் கண்டத்தைச்சோது ப டத்திலே சிறிதபிள்ளகள் கூட்டமாய்க்கூடி கோ உவேச்சியன் என்னுஞ்சாதியாரிற் பத்துவயதள்ள ஒரு சிறுபோடியவனப் பிடித்து நீஒருதோட்டத்தக் தள்ளே போய்ப் பழங்களைக் களவாகப்பிடுங்கித் த ங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவவனத் தொந்தரவுபண்ணி ஒர்கள். தன்வைக்கொன்று ந் தான் அப்படிச்செய்வதில்வலமென்று அவன் அ ல்லத்தட்டினதினுல், அவர்கள் அவணப்பிடித்த ஆற்றுக்குள்ளே அமிழ்த்திக் கொன்றபோட்டார்க ள். இவன் இளமைப்பிராயமுள்ளவனுயிருந்தாலு ம், பயபத்தியுள்ள கிறிஸ்தவனேன்பதற்குத் துலா ம்பரமான அத்தாட்சிகளைக் காட்டிக் திருச்சபை க்குரிய ஒருவனுக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவனுயிரு ந்தான். இப்போழுது நியூபோர்க்குப்பட்டினைத்திலி ருக்கிற ஒரு நல்லுப்காரியுடைய கேள்லியின்படி, அவண் எப்போதும் ரிவனக்கும்படி ஒருகோரி க ட்டப்பட ஆயத்தமாயிருக்கது.

Telegraph.—மின்சாரக்கம்பிச்சூத்திரம். இந்தி யதேசத்திலே மின்சாரக்கம்பிச் சூத்திரத்தைச் செ ய்வித்துவந்தவரகிய டாக்குத்தர் ஓசானிசியேன்ப வர் தேக சவுக்கியவினத்தின்போருட்டு அவ்விடத் தை விட்டுப் போகவேண்டியிருப்பதால் அந்தவே வையும் சிலகாலத்திற்குத் தாமதப்படவேண்டிவரு மேன்று எண்ணுச்சேம்.

இல்லிஞெயிஸ் என்ற மாகாணத்த விசுப்புவர் மிருந்தவர் தான் மாணிக்கக் கொஞ்சுநேரத்திற்கம் காவைச் ஆரியன் உதிப்பதற்குமுன்னே நான் கிறி ஸ்தவுக்குள் மாரித்திரையடைவேனேன்ற காத் திருக்கிறேனென்றுசொன்னூர். இதவே ஒருவன் இ ன்பத்தோடனுபலிக்கக்குடிய இவைப்பாற்றி.

Correspondence.—பிறர்கயம்லிரும்பியென்பவற டைய கடிதம் வந்துசேர்ந்தது. அது ஏற்றதருணத் திற் கவனிக்கப்படும்.

Termal 25 pg ல், சர 心态地,

ui Donen 0 Bn(688) வதாகம 119 & Gall

अवाषी

DIGOTER

ங்கள் ச≇ா _ந்தவரு

опшава 山连罗田山多 ருதோட்டத்த TEUDTH ity at ன்று அ

வணப்ப சுறுபோட் பதற்கு 平島 南西 ULLLE CLICIZE கள்விமி

西连到的 南西 क्त की है। 5 - (6 8 E தால் ஆ IL Garant

55 W # Chuth GOT MA General Cal ඉණි ப்பாற்றி

5 to LS GUE 可可的的影

MORNING STAR.

Jaffna, Chursdan, Man 25, 1854.

VERY REMARKABLE .- P. F. C. Johnston, Esq., a son of the late Sir Alexander Johnston, who was for sixteen years Chief Justice of Ceylon, is now paying a visit to India and Confess Ceylon, Mr. Johnston is a member of the India Reform Doctory, of London, and he is gathering up facts which வ்வது in India. In connection with his visit to Ceylon, the Observer gives a very long account of reminiscences, &c., concerning Governor Sir Edward Barnes, and Mr. Johnston's father, the Chief Justice. In the recital, the editor tells this very curious history, as follows:

Chief Justice. In the recital, the editor tells this very curious shadows.

The Johnstons are one of the oldest and most famous border families of Scotland whose fendes with the Maxwells form the family of many a will tale and balled. By a process which cannot now detail, the heart of the great Scotland whose fendes with the Maxwells form the family of many a will tale and balled. By a process which cannot now detail, the heart of the great Scotland Garral, Montrose, enclosed in a silver box, became an heir-loom in the family and passed to Southern India with the fact of the family of Napier of Merchistom, a family form of Sir Alexander Johnston who and just a lifed himself to family in the second of the family of Napier of Merchistom, a family form of the family of Napier of Merchistom, a family form of the state of the family of Napier of Merchistom, a family form only a many superstition who are which beats in the pulses of that "Charle Napier," who, with his "gallant Jack Tars," has probably ere now vindiscated England's navel supremency and given to history a new shalle of the Ballic." Mr. Johnston's grand-father while saving which were the sequentify fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being from the family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being family fell on evil days and fluished his career by being

A GOOD CHAPLAIN .- A correspondent of the N. Y. Oh-A Good Charlan. A correspondent of me N. F. Observer, writing from Coastantinople, gives an account of a yery interesting monthly concert of prayer held in that great eity on the first Monday of Jan. 1834. The concert was attended by English, Scotch and American missionaries, by the chaplains of the English and Prussian embassies, by Armenian pastors and by native Christians, both Armenian and Greek. The exercises were in three languages, Armenian,

Greek. The exercises were in three languages, Armenium, Turkish and Greek, and laymis were sing in three languages at the same time, in the same time, and without any discord! Credit is thing given to the English chaptain. What a blessing it would be if all chaplains were alike evangelised and libera. "It is only just to say that for the enjoyment of this beavealy privilege we are much inducted to the excellent example and rathful labors of the English chaptain, the Rev. Mr. Blackstom, who is held in universal exteem. From his own pulpit, for invited his people to other excellent example and to make with Christian bettern of other churches in holding these services in the American chapel. Hypolity there are no narrow minded executarias here, and it is helieved that there is not one it is numerous congregation who does not honor him for this reliy theret coarse, as well as helieved ministration."

Matsix, Law, its Massachusager.

ministration."

Matne Law in Massachusetts.—Recently a vote has been taken in the Massachusetts Legislaum on the repeal of me liquor law of that state, which is similar to the lamous Maine law. The vote stood in favor of repeal 35, against 183; making a clear majority of 105 in favor of the law. Not long ago a circular was sent by the State Temperane Society to all the clergymen of Massachusetts, asking them, 'Are you in favor of the profibitory principle and main features of the anti-liquor law or Massachusetts?" To this, 554 clergymen, who are thought to be a large majority of all the protestant ministers in the state, have responded, and of these 554, of but 7 say "yes?" With such a ministry, Massachusetts may well toke rank as one of the first states in the Union, in all that is good, great and noble.

Union, in all that is good, great and noble.

SERRIT OF WAR.—The following from the **Blustrated**
News, is to our mind, a most melancholy picture of the spirit engendered by war. The incident was in connection with the departure of the fleet for the Baltic.

"As some of the excursion tonats passed alongside the Duke of **Wellington and cheezed the gallant admiral and his noble flag-ship, some of the blue jackets extended themselves heyond the port-toles, and threw their arms round the huge gaus, as though they were caressing some noble steed, or ionding some faithful massiff; and, as they slapped their hands upon the muzzles of the guns, or kissed their tron rountis, they expressed most significantly their confidence in the objects of their strange affection."

AMERICAN TRADE.—Charles Dickens computes that one-sixth of the English people gain their hyeldhood from the trade with the United States.

THE SIGNS OF THE TIMES.

Every war of late in the unevangelized parts of the earth, and indeed, every extensive evil communition, with exceptions too uninaportant to be taken into the account; has resulted in freer course being given to the gospel. Signal lithistrations of this are furnished by Britist conquests and conflicts in India, Burnah and China. The same remark may he made, with substantial correctness, in respect to conflicts in countries, where a Christianity (so called) which is in deadly hostility to the gospel, prevails. True, much in these countries that was supposed to be gained, has been lost, but on the whole there is progress. The ride of desputic power so closely allied to the spiritual power that binds the conscience and limids the word of God, which seemed to be driven entirely back, may with its returning wave have surged up higher than before in some parts, as in the case of ill-fated Hungary, but in general it has fallen considerably short of its former before; it is pervading sections which it cannot be dislocked.

What has been true of the past, will unquestionably for me

height. The truth circulates more extensively than ever before; it is pervading sections which it had not reached for ages; it has gained positions from which it cannot be disloded.

What has been true of the past, will unquestionably four ne of the future. The unexampled civil commotion in China, and the great conflict in which Europe and Western Asia are engaging, must in like manner open the way for the google. Whatever may be the purposes of rulers and statesmen in this, God's purpose, there can be no doubt, is to extend by means of it the kingdom of his Son. The progress in this, may not be as rapid as some are anticipating; "the battle will be remove in the future; the result of the present conflict, perhaps only one of a series to be concluded by that in which the enemies and the friends of the truth shall be on opposite sides, may chiefly be to afford still greater security to the preaching of the gospel in the east, and to bring to all, both Christians and Moslems alike, the unrestricted liberty of embracing it. What would force the conclusion, if no other existed, that this is not the conflict which is to open the world to the gospel, is that God's people are not prepared to such a consummation. When it comes, there will be a work for them to do which will give scope to all their energies. Either, too, they will be prepared for his work, or it will be found that, on account of their indifference to the grandest privilege which created beings ever had conferred upon them, He has rejected their aid, and deliverance for the world has airsen from another quarter. But this will not be. It is through the church that the gospel is to be given to the world. At the same time that God is no over-ruling events in the kingdoms of the earth, that they will speedify be prepared to receive it, He will be bringing the church to a state of readiness for its work. In what manner he may proceed in this, what truths he may see fit to employ, it becomes us not to say; portaps, among others, these commotions that are abroa

God shall eath mont, and the extensive of his people, here and their number?

Surely God is moving on the hearts of his people, here and there. If this shall become more extensive, if he shall visit other theological seminaries as he is visiting the one referred up to pray for our colleges and other institutions of learning, and he shall be present also in them, in the renewing and sanctifying influences of his spirit, there will be no room for doubt as to his purpose in shaking the nations.

Boston Journal of Missions.

CHILDREN.—Great unkindness and injustice is often done to little children, by treating them as mischievous, and scolding them for being troublesome—when the truth is, the little creatures are either weary for want of employment, or else the love of knowledge, or curiosity, has induced them to examine the inside of something they ought not to have meddled with. Find them something to occupy them—work such as they can do, or innocent amusement—and they will not trouble you with mischievousness.

If his been said, the mind of a child is as active as that of a statesman. This must be acknowledged, since it is admitted that a child learns more the first two years of its life than in any six subsequent ones. And only think what the little creatures have to acquire. They have to learn a language—and one might almost say two, if we take into account the unintelligible jargon that some use when talking to infant children. They have to learn the use of every thing around them, and the various characters of the persons they meet with.

A father tells us, while he was working in his garden, is little son were severed. CHILDREN .- Great unkindness and injustice is often

A father tells us, while he was working in his garden, his little son was very desirous to help him; the dence, showed, and rake were each in turn put into requisition, and, as might have been expected, he did more harm than good; and the father was nader the necessity of arresting him several times, by saying: "Little boy, you must not do that; you must not do so." At length the little fellow said: "Well, what may I do?"—Communicated.

BAPTIST MISSIONS.—Mr. Pelo, M. P., has placed £2000 annually at the disposal of the Baptist Missionary Seciety for the next seven years.— A father tells us, while he was working in his gar-

Correspondence of the Morning Star.

Correspondence of the Morning Star.

PETTAHYOUNG MEN'S IMPROVEMENT SOCIETY.

Dear Star.—I am perhaps not too late ("better late than never") in acquaining you that a society of the above designation has been formed fit the heart of the town—the object of which is the improvement of the Burgher youths. The universal desideratum felt among their community brought to existence this society which unlike several kindred ones, is not in the least patronized by either Europeans or Americans. Its sole management therefore during the first three quarters of its existence has depended on the inexperience of a few "raw youths" who (in spite of storms and hurricanes) encourage the hope of witnessing the bright dawn of its anniversary on the 1st of June next. It is therefore high time to begin soliciting your attention and suggestions to its well-being. The best of their friends, the warmest of supporters in such kindred projects has stood aloof from this, expecting every moment to witness its downfall (for such an exertion on the part of Burghers is viewed with surprise and perhaps hostilly too.)

Dear Star, notwithstanding the intimation given to you some time ago of the existence of such a valuable, and useful society; notwithstanding that it has held its first quarterly meeting thus publicly in a splendful and spacious hall; yes? more spacious than "Ottley's," with a gentleman in the chair more philimthropic than many of your supporters, you, dear Star, did not seem to notice it as you should have done. You have sugmanised it, perhaps as beneath your attentions, you seem shining to darken morals. You take "children's meat?" and cast it to dogs" ere the children are satisfied, but forgetful of a day of final retribution when this very article will rise up against you and charge you with a create unbecoming your profession, "partiality." How prompt are you, dear Star, yes, and how ready! how very ready, to heapy the sum of the hard." How your pages are filled up with "we wish them all success," we congratulate them" and s

We give the foregoing letter entire, and as it was sent, in the hope that some of our correspondents may cast some fur ther light on the subject of the communication, and thereby render acceptable service to the "Pettah Young Men's Improvement Society."

In the fore part of his communication, "Lappet" addresses us in the confidence of hope that we are his friends, as in truth we are, and solicits from us suggestions, which, under other circumstances we should be most happy to give, promotive of the well-being of the society. But further on, he gives " vent to his feelings by telling us that we do much evil to the Burghers and are engaged in a conspiracy against them!" Finding ourselves in so uncomfortable a "fix," how is it possible for us to make " suggestions" to any good purpose? For we must presume that both Lappet and his friends have been taught to distrust an enemy though offering assistance,

In one important particular the communication is unintelligible. We do not know who is designated by the appellation "the best of their friends," and who is expecting and wishing every moment to witness the downfall of the society. We are in doubt whether he here refers to one of the conspirators or to some staunch friend to the Burghess, who has not acted in character in the matter of the Pettah Improvement Society. In our issue of Sept. 8th, 1853, we gave a brief notice of the formation of the said society, logether with our best wishes for its prosperity; but we have had no evidence till now, of its having witnessed the dawn of its first quarterly

meeting.

As our correspondent states that he has many things more
to communicate, we shall watch our charee in the hope of
turning the correspondence to some good account both to our
Bargner friends and to our "native brethren."

INFLUENCE OF THE FAMILY—There is a moral atmosphere in every house, composed of a thousand unseen and unnoticed ingredients, healthful or pernicious, but as sure in its operations, as pressing, as controlling on human character, as the superincumbent atmosphere on our bodies.

Not price and the description of the controlling of the co

atmosphere on our bodies.

Not unfrequently the conversation of a pious father with a third person, or a casual remark of his, accompanied by a blametess deportment, has melted the heart of an unfeeling and rebellious child. A mother's tears are often more eloquent than her expostulations. The recollection of the soft pressure of her hand has sometimes done more in reclaiming a wayward child, than her most earnest instructions.

child, than her most carnest instructions.

Every parent and every instructor should employ special means to bring his children or his pupils into such circumstances, and place in their way such books and other means, as will develop the original tendencies of their minds, and lead them into the path of high attainment and usefulness.—Prof. B. B. Edwards.

LETTERS TO THE BRAHMINS BY D. POOR, No. 5.

1-YERMAR'A.—On contemplating the account of mad's creation, as quoted in my last letter from the first two chapters of the Christan Scriptures, I observe

(1) That the highest point of man's glory and privilege was that he was created in the 'image of God' his Maker.

By this expression we understand that in his intellectual and moral powers, man originally possessed, to a limited extent, and was made capable of shadowing forth, many of the attributes and perfections of God his Creator. It were a small matter that the whole mightly heavens may be reflected from a mirror of the smallest dimensions, or even from a develop. But that the perfections and glories of the God of the heavens should be reflected from a created human soul, is a truth which should fill us with wonder, and admiration,—with adoration and praise! But it is even so, for, by man's intelligence we understand something of God's omaripater-cy.—by man's mission something of God's omaripater-cy.—by man's mission something of Ilim those understanding is infinite, and in whom is hid all the treagures of wisdom and knowledge;—by man's free will and free agency, something of God who worketh all things after the counsel of his own will;—by man's dominion over every living him that moveth upon the earth, we understand something of Him. whose dominion is an everlasting dominion, and who ruleth over all. By the fond affection and untiring solicitude of an earthly parent, we may not merely resemble, but be brought into close fellowship with God our heatenty Father, whose tender mercies are over all his works. And by the inexorable decisions of man's conscience, and by the dread decisions of am earthly tribunal, we may even anticipate and prepare for the decisions of the grand assistes—when every mouth shall be stopped, and the whole world become guily before God, the final Judge. But the climax of the gifts and graces with which man was endowed, and in which the image of God, the final pudge. The could not even an

new ground of trial which has been in progress, with most learful developements, for a period of nearly six thousand years.

From these three instances of probation, under circumstances so exceedingly different from each other, we conclude that the law of a temporary probation is applicable to all intellectual and moral beings.

(4) It is worthy of particular natice that in paradise, while man was in a state of innocency, two institutions of yast importance were appointed by God, which continue in full force to the present time, riz: the institution of marriage and of the weekly Sabbinth.

By the former, God made ample provision for the extension, preservation, and happiness of the human race, while here on earth. By the latter, he has made ample provision for needful bodily rest and for promoting the circumstance of our importal souls by an attendance on special religious services,—in the right observance of which he furnishes a lively emblem of eternal felicity beyond the grave. More than four thousand years after marrage was instituted, the Lord Jessus Christ, the heavenly teacher, quoted the 24th yers of the 2d chapter of Genesis on the subject of marriage, and thereby gave his testimony to the truth of the Mosaic record. By his remarks on this subject, he authoritatively forbids poligamy, and also the prevailing practice of descree, excepting for a single reason which he specified 5

(5) That you may more fully understand the state of blessedness which existed before man sinued, I enruestly recommend that you carefully compare these first two chapters of the Christina Scriptures with the last two chapters, i.e. the 21st and 22d of the book of Revelation. By such a comparison you may dearly understand that aparadise is to be regained—that what was lost by the six of Adam, will be recovered by Christ, the second Adam, on behalf of all those who accept the offers of salvation by the exercise of repentance toward God, and faith toward our Lord Jesus Christ'!

Heb. 12: 14.

God deals with us as we do with our children; he first speaks, then gives a gentle stroke, at last a blow,

THE WAR, RUSSIA AND TURKEY—Never was a war more enthusiastically hailed by the whole British people. The universally expressed feeling to this effect is, to some extent, satisfactory yet it cannot fail, at the same time, to preduce a saddening effect on the Christian mind. Why such eager desire for the commencement of a series of events, which may involve a fearful waste of human life, and cause deep and wide spread, and, it may be, long continued, sin and suffering? On the 11th of March the first portion of admiral Sir Charles Napier's squadron, consisting of sixteen war steamers, carrying more than 10,000 men and 1,000 guns, left Spithead on their dread mission to the northern seas. Its immediate destination was kept secret. It was not, it seems, the Britte, though that must, of course, very speedily be the scene of its operations. The second portion is getting prepared with great energy; and when ready, will raise the armament to the full complituent of forty-fort war slips, manned by upwards of \$22,000 men with \$2,200 guns—the most formulable ever sent from the British shores against any enemy. Yet the Russfan feet is said to be still more powerful. In the event therefore, of an engagement—especially if in the neighborhood of some Russian sea-port, as Cronstadt, with its \$90 guns—the carnage is likely to be dreadful.

Lord Shaltesbury, in a very excellent speech in Parliament, had shewn that Christiaus, and especially Protestan Christiaus had far more liberly in Turkey under Mohammedian rule, than they could have were Russia to gain an accession of the Quar's attempt to attain power in Turkey. He eagerly desires to arrest that extension. Lord S. stated further that Turkey has done more, during the last twenty years, to promote real Christianity among her subjects than Russia has done for her people gluing the last tune cuttiers. In the former country there is now complete emancipation from degrading restrictions, and freedom of conscience to Christians of every name. In Russia again, the most humiliating se

We can therefore easily infer what would follow on the Russians' obtaining possession of Turkey.—Madras Chris. Ins.

The Instanticance of Turkey.—Madras Chris. Ins.

The Instanticance of the Pope.—We have not seen the matter adverted to, but there is nothing which has more deeply impressed as with the waining influence of poperty, than the utter insignificance of the Pope in connection with the great struggle which seems now about to commence in Europe. The time was when in all the conflicts which were anticipated, he was the first of all to be consulted, and when his word was all-powerful in determining the course of action: when princes sought his favor, and emperors bowed before him humbly acknowledging his supremacy. History records scenes in which kings have exhibited the most abject and degrading aboutsison to his authority, not during to take one step in opposition to his expressed wishes.

What is the case new? Europe appears about to be convulsed with war. Almost every power, even to that of the weakest state is the subject of speculation as to its course in the coming strife 3 but we do not even hear the question proposed as to what may be the thoughts of the Pope. He is leftout of view entirely, and his intentions are no more seriously called in question than those of the emperor of Hayti. To our mind this appears a most significant fact. It is hows in an unquestionable form that the power of the papacy has passed away. The Pope is now of no more account among he sovereigns of Europe, and what he may think or desire has really up more influence, than when he stood as a finitial apply only to the temporal power of the Pope, but his spritual supremacy and influence have been in a great measure dependent upon the temporal. And when he who ouce claimed to be the arbiter in all disputes between princes and kings, and who often exercised his authority in the most hadiply and domineering manner, becomes so insignificant that no one does him reverence; when the whole map of a European war is laid out without

THE NEW PRINTING PRESS.—A new printing press, called the "Self-feeding and Self-registering Power Press," has been on exhibition in this city for several days. It feeds itself, works both sides of the shreet if desired, and drops the sheet when printed, into a box, instead of throwing it off. The paper is wet upon a reel, and rolled off, as in the case of the telegraphic strip, and cut by the press itself to the right size. It performs double the amount of "Hoe's Cylinder Press," at the same speed. It is provided with a register, which accurately counts the sheets and token; a fine a halm-dial, which may be set to any number of sheets or tokens desired. These are some of its peculiarities, which are regarded here, by some at least, as quite wonderful.

Boston Carrespondence of the N. Y. Independent.

GREAT EXHIBITION.—A great exhibition of industry is to be held in Paris in 1855. Earnest efforts are being made at Madras to secure contributions, and notices are issued, in connection with the Madras Fort St. George Gazette, in no less than six native languages, namely, the Tanii, Telingu, Canarese, Hindustance, Malayalum and the Mahratta languages.

INFLUENCE OF THE PRESS.—The London Times, in a recent number, contained an article on the exprision charges of the English hotel-keepers, und in one week after its uppearance, one thousand letters upon the subject were received.

TELEGRAPH.—We are sorry to see it stated that Dr. O'Shaughnessy is ill, and has been obliged to go to a health retreat. We fear this will delay the hitherto rapid progress of the telegrapic lines in India.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Gur overland dates are down to April 8th, and contain its very important intelligence of the open declaration of war by England and France against Russia, on the 28th of March. that now a struggle has commenced which promises to be our of the most fearful the world has ever witnessed. We give a few extracts from the Observer's Extra

few extracts from the Observer's Extra:

Nicholas has employed the king of Prussia to propose that as the western powers have secured the emancipation of its Christians in Turkey by treaties, he will evacuate the principalities on the fleets being vidularium. This is viewed as scheme to gain time and deceive the German powers. The Russians have crossed the Danube. Austria all along declared eds he would consider that a casus belti, but now says hat war being declared, the question is altered. She intimates her intention to manntain an armed neutraliny with 400,000 men, to which however, Louis Napoleon objects. The Baltic fleet has touched at Nyborg, Kiel, Moen and Kioge Bay, where it now lies at anchor. The first point of attack is said to be Aland. The Russian are dismantling that and other fortresses but strongly fortifying Cronstadt. The English government has ordered 4000 Coll's revolvers.

France.—About 15,000 men have sailed from France and Algeira. Louis Napoleon has just received an anticapplate teror. Russia Ash Turkey.—The Russians have crossed the, Russians have crossed the.

Algeira. Louis Napoleon has just received an autograph letter from the emperor of Austria, which is reported to be of an amicable tenor.

RUSSIA AND TORKEY.—The Russians have crossed the Danube at Ibraila and Galatz to the number of about 33,000 men. They have also stopped up both mouths of the Danube. In an attempt to gain an island opposite Turtukai, the Turks shot away a bridge and desiroyed 2000 Russians. Omer Pasha thinks the advance of the enemy favorable to him. The fleets are now proceeding to blockade Odessa having quietly allowed Russian Crusters from Schastopol to land men at Dunavetz and return without molestation. Constantinople is in an excited state. All the military posts in the city are re-inforced. The convention between England France and Turkey is signed. The position of the Turkish army is as follows: 30,000 at Kalafat, 40,000 between Shunda and Toultscha, and 16,000 in the forts of Rustehuk and Silistria. Persia has proclaimed herself neutral. The Russians have 20,000 men at Sivas. Turkish pruspects in Asia are not brightening. The Czar has ordered the Montenergins to harass the Turks.

are not brightening. The Czar has ordered the Montenegrins to harass the Tarks.

Mr. Gougan is Scotland.—The Scotch papers inform us—says the Boston Recorder—that this distinguished temperance lecturer, is laboring to great profit in his vocation in Scotland. His lectures, partaking in no small degree of the interest of dramatic exhibitions, attract the masses like a play house. In a country village, the charge is \$75 for a single lecture. If there is such a disposition in Scotland, so fauned for drunkenness, to hear the appeals of such a man as Mr. Gough, there must be in progress a great change of popular feeling.

Scotland has hitherto been distinguished for the amount of drunkenness among the people. But there now seems to be the commencement of a great change of public sentiment and habit, touching the matter Hitherto its Total Abstinence Society has never been able to command much respect. But now, the fact that Mr. Gough, in his temperance lectures, is followed by such immense throngs, is proof that a change has come over the spirit of Scotland's dream. The Scotch papers tell us, that so great is the anxiety to hear his lectures, that he has invitations now on hand to lecture in 120 different places.

In compliance with a request signed by three hundred students of the Edinburgh University, Mr. Gough has recently given a lecture in that institution, where he had an audience of more than two hundred, fully half of them being students of the University. At the close of his lecture, great crowds pressed forward to sign the total abstinence pledge. The Edinburgh Witness says:

"The meeting, embracing probably the largest assem-

mess says:

"The meeting, embracing probably the largest assemblage of students ever held in Scotland, and countenanced by the presence of several of our most influentanced by the presence of several of our most influent nanced by the presence of several of our most influen-tial clergymen and laymen, is one among many indi-cations of the change of public sentiment that is taking place in reference to the whole question of total ab-stinence. We are happy to be able to add, that since the meeting numerous accessions have been made to the abstainers' societies both at the University and New College." New College.

SHIPPING NEWS.

SHIPPING NEWS.

KAYTES.—ARRIVALS ADD DEPARTURES.—May 9.—
Arrived Brig Rangoon, N. Rochie, from Colombo and Pamban May 4 and 8, bound for Trincomalic, passengers W. H. Whiting, Esq., and servants and 5 naives. Suited May 11 for Trincomalic, passengers as above.

May 16.—Arrived Schooner Probinta Maria Joseph, Savirimutu from Negapatam, bound for Colombo, cargo rice, passengers Mr. H. G. May 10.—Arrived Brig Rangoon, N. Rochie from Colombo May 4, bound for Trincomalic, cargo sundries, passengers W. H. Whiting, Esq., and servants.

Sailed the same day for Trincomalic, passengers as above.

May 13.—Arrived Schooner Harrier, D. Soosey from Trincomalic May 11, bound for Colombo, cargo timbers, passengers Mrs. Krickenbeck, Mrs. Flanagum and children, and Mr. E. Lobsz.

GOOD BULLOCK CARRIAGE PANDITERRIPO May 8, 1854

Printed and published at the American Mission Press, Manepy, Jaffua, Ceylon, by Thomas S. Burnell.

^{*} Heb. 12: 14. † Jude 1: 6. † Rom. 5: 12—21. § See Matthew 19: 3—9. § See also the prophecy of Isaiah 65: 17—25.